

Publicerad 2006-01-20 15:32 av Sitamoia

w

worthily

för du om någonsin
är mig värdig

wound
wraith

du blottar ditt djupaste sår
när du sluter mig
in i din skugga

wreched
wrought
wych elm

förtvivlat bearbetad
jag ristade mitt namn i barken
du är min skogsalm
i vissnande står du
så långsamt levandes

woebegone

dyster står du rak
och drar mig in
för under dig finns
den lenaste mossan
det rödaste bäret
lockar mig att aldrig söka ljus
förutom det du silar

wizend
withering

långsamt blir du skrumpen
men i allt tillintetgör du mig

winsome
windling
willowy
wily

och jag vill använda ord
som intagande
för att beskriva dig
hur jag slingrande intar dig
gör dig bevuxen
hur finurligt du låter mig

width
wield
whortleberry

i din omfattning svingar jag mig
högre och högre bland blad som andas
låt mig vara ett blåbär om ingenting annat

whither
whim
whirr

varhän du mig vill
jag följer varje infall
så länge du låter vinden susa
genom din grönska

whence
wend

varifrån är du frågar jag
med munnen mot din skrovliga nacke
för dit vill jag bege mig

weather
washy

din vind kan inte vittra sönder mig
men du är blek nu

och det oroar mig

wan
warder
wallow

du har blivit sjukligt blek
och tappar bladen
så att solen bränner längre ner
och du är inte längre min
ömsinta fångvaktare
jag ville ju alltid vada
i tårarna du inte orkade ta tillvara

waif
wad

gör mig inte föräldralös
låt mig vaddera dina förut så djupa rötter
och ge dig törsten igen

waft

och jag ska sväva genom dig
växa till en vindpust
och alltid sova i din mossa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sitamoia med Poeter.se id #6309 innehar upphovsrätten